

կը նախանձին, կ'ուզեն Նախիջևանու քաղաքացի գրուիլ, այլ Նախիջևանցիք կայսրուհւոյն շնորհած պարգևագրին գորութեամբ՝ կը մերժեն օտարաց մուտքը 'ի Նախիջևան: Այս է ահա պատճառը, որ Նախիջևանու մօտ, Ռոստով կոչուած աննշան բերդը կամաց կամաց 100,000 բնակչով մի մեծ քաղաք կը դառնայ. ուր բնական ճամբով կ'անցնի Նախիջևանու առևտուրը. սակայն Ռոստով գիտնալով որ շնորհիւ Նախիջևանու է իւր գոյութիւնը, տակաւ մօտենալով բարեկամութեան ձեռք կը կարկառէ. Նախիջևան իր առանձնաշնորհութիւնքը և ամփոփութիւնը պահելու մտքով, հեռու կը բռնէ զինքը. այլ կու գայ ժամանակ և արդէն մօտ է, որ այդ երկու քաղաքներ իրարու պէտք է խառնուին. զգուշանալին այն է՝ որ մեծը զփոքրը չկլանէ բարոյապէս:

Ը

Ն Ո Ր Ն Ա Խ Ի Զ Ե Ի Ա Ն

Մայիսի 6ին, ժամը կէս օրէն վերջ հինգ և կէս հասայ Նախիջևանու դրկից Ռոստով մեծ քաղաքը. այլ զի վախճանս մեծամեծ քաղաքաց ժխորիւ զուարճանալ չէր՝ իսկոյն փոքրիկ կառք մի վարձեցի 'ի Նախիջևան գնալու: Ռոստովի սալայատակ մեծ փողոցներէն անցնելու միջոցիս, երկու կողմը բարձրացած աղիւսակերտ վայելչաձև տներուն վրայ էր աչքս, մանաւանդ հարուստ խանութներուն վրայ, որոց ճակատը կը տեսնէի զարդարուած ոսկէտառ վերտառութիւններով: Ար